

Xavier Aragó

Edward
Carter

« Quan el teatre és vida »

Xavier Aragó ha baixat a la Ràpita per veure l'exposició escultòrica que ha fet durant el mes de setembre i la primera setmana d'octubre l'amic comú Joan Panisello. Ens hem trobat de forma casual i hem anat a xerrar a un bar enfront mateix del port. Amb molta satisfacció em comenta que a finals d'aquest mes agafa la jubilació i que a partir d'ara es dedicarà a la seva gran passió que és el teatre. Amb el Xavier ens trobem un cop al mes al santuari cultural i gastronòmic que és el Forn de la Canonja, a Tortosa, i amb una colla d'amics compartim sopar i tertúlia com a col·lectiu de Dilluns d'Art al Forn.

Tot i nascut a Santa Barbarà em diu que porta molts anys vivint a Tortosa, i que a les dos ciutats ha treballat per la cultura. Al seu poble nadiu va ser cofundador del Grup Teatral Planer el 1976. Justament allí ens vam conèixer quan l'amic Pep Carcellé em va invitar a veure una funció teatral d'aquest grup, que precisament teatralitzava textos de Sebastià Juan Arbó. Ha tocat totes les tecles del teatre com a actor, director i actualment, dramaturg, tenint també vuit projectes entre-mig, que encara no ha finalitzat, però que molt possiblement acabaran publicats. Actualment a la biblioteca de Tortosa coordina "llegir el teatre", projecte que va sortir del Teatre Nacional de Catalunya i que Irene Prades va tenir l'encert i la visió de portar-lo a Tortosa, que no és cap representació teatral, sinó llegir-lo i mit-

jançant la paraula, endinsar-se profundament en aquesta disciplina. Em parla d'un autor bielorús anomenat Stanislavski, del qual no tinc ni idea, però sí de l'altre que em parla, Bertolt Brecht, molt conegut. També em diu que "llegir el teatre" va més enllà del teatre mateix i que de forma transversal es tracta d'esbrinar i aprofundir en els textos d'un autor. Li parlo de l'Arbó, que també va publicar tres obres teatrals i a les que Ricard Salvat va elogiar, per acabar finalment parlant de la seva família, i més concretament del seu cognom: Aragó. Sembla que els seus avantpassats van ser expulsats de França per motius polítics i molts es van establir a Càlig (Baix Maestrà). Creu que d'allí prové la seva família i em conta l'anècdota del seu pare, que era camioner i en carretera va ser interceptat per una parella de la Guàrdia Civil, que el van fer aturar. Quina no seria la seva sorpresa, quan un d'ells, veien que el camió en la part davantera portava el cognom d'Aragó, li va dir que ell també es deia Aragó i que la seva família procedia de Càlig. Avantpassats a part, avui dia Xavier Aragó porta una gran activitat intel·lectual, que es nota clarament en la passió que dóna a les seves paraules i als seus ulls, clars i escrutadors, que em miren fixament, com si volguessin descobrir els meus pensaments. Em sembla que el teatre a Tortosa ha caigut en bones mans i que "llegir el teatre" és la prova més palpable per portar-lo a cap. Bona jubilació a l'amic Xavier Aragó.

